

Maria Mansbauch är född 1990 i Höör och bosatt i Malmö. Hon debuterade 2018 med romanen "Bara ha roligt".

Lucky Lada och jag. En bok som gör sin läsare riktigt, riktigt glad

Vasst, barnsligt och ganska bröligt – den som en gång har läst den här romanen kommer aldrig att glömma hur det känns att växa upp som flicka på nittioalet i Höör.

Måns Wadensjö

Om jag inte själv hade varit halvskåning hade jag knappast vågat skriva det, men ibland får jag en stark känsla av att Skåne inte riktigt är en del av Sverige. Inte för att det skulle höra till någonting annat, utan eftersom det så ofta är någonting helt eget, vid sidan om.

Visst kan Västkusten, nollåttorna och norrbottningarna skämtsamt kivas om vilka egenskaper och egenheter som går ihop med vilken dialekt – men allt det är bara på lek jämfört med det mångahundraåriga skånska identitetsbygget.

Ibland är det också skämtsamt, ibland självtillräckligt eller bara i grunden ointresserat av allt norr om landskapsgränsen – men framförallt är det en skillnad mot och kanske också en frihet från det rikssvenska som existerar på riktigt, och inte försvinner för att man byter samtalsämne.

Det är förstas bara en känsla. Men om man inte har haft den känslan förut, får man en kraftig dos när man läser Maria Maunsbachs tredje roman "Lucky Lada och jag." Många romaner skulle – om man bara bytte ut platsnamnen – kunnat utspela sig precis var som helst. Denna hade inte bara varit obegriplig om den hade utspelat sig några tiotal mil längre norrut. Den hade varit omöjlig att skriva.

Ramberättelsen utspelar sig under juldagen i Höör, medan Freja Morgonstjerna – författare till vad hon själv kallar för "knullböcker" – förbereder sig inför hemvändarkvällen på nattklubben Lucky Lada.

Hon vill dit för att göra research inför en modern version av Frithiof Nilsson Piratens "Bombi Bitt och jag" – men att hitta någon att gå med visar sig vara lättare sagt än gjort. Under dagen i sin moders hus går Freja allt längre ner i telefonlistan, och borrar sig djupare in i sina minnen av uppväxten.

Så öppnas berättelsen, staden Höör och berättarens barndom som luckorna i en julkalender, en efter en, och vi får följa med in i husen och lära känna "Stegefitt", "Johnny Snurröga" och "Pippakagan".

Om det inte redan framgått handlar mycket om upptäckandet av sexualiteten – men egentligen inte så mycket av den egna, som av vad sex är hos andra människor och vad det gör med dem; deras kroppar och lustar är fascinerande och frånstötande på en och samma gång, och försätter dem hela tiden i obekväma och dråpliga situationer.

Ibland får det mig att skratta rätt ut – som när kulturskolans rektor i en sorts välvillig feminism insisterar på att Freja och hennes vänner ska sommarjobba som årets kommunorkester, och de svarar med att köpa t-shirts i barnstorlek med trycket "Beaver gang" som de åker runt och spelar på ålderdomshemmen i.

Eftersom de trots allt är barn vågar ingen säga någonting – men själva är de fullt medvetna om vad de gör och kallar sig för "Fittgänget."

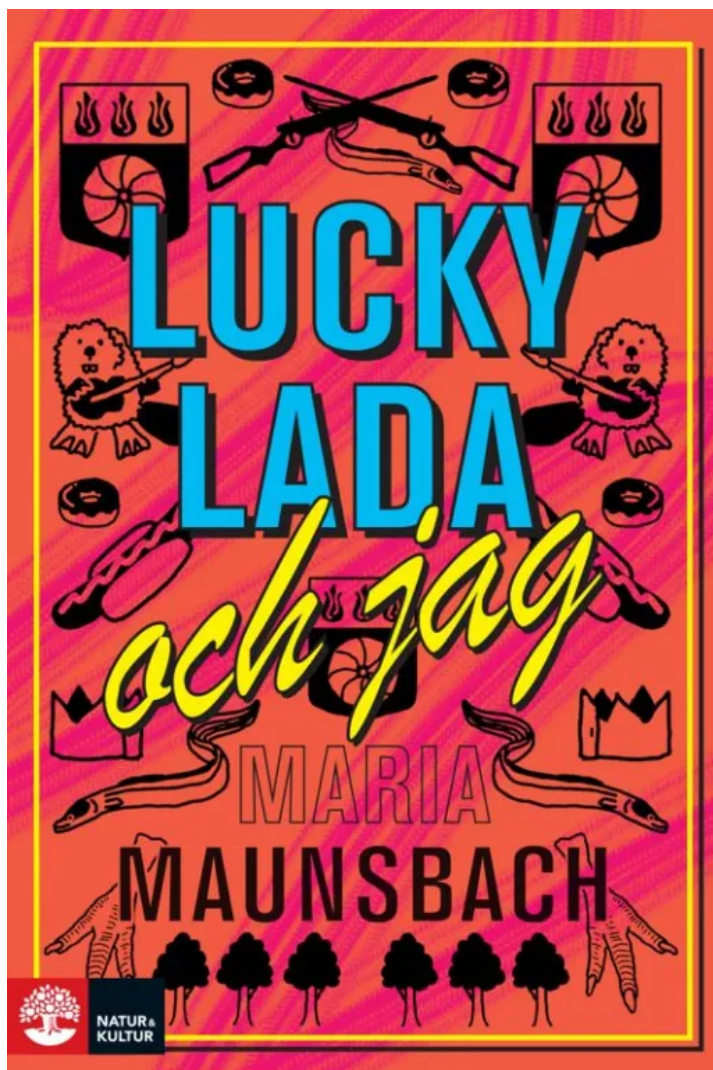
Tonen är vass, barnslig och ganska brölig – och ibland kräver det den berättar en stark mage för att smälta. Som med alla anekdoter finns det både sådana som träffar mitt i prick, och andra som faller platt.

Men inte ens det blir egentligen ett problem för boken. Detta är nämligen ingen vitssamling, utan en bok om människorna i Höör – och hur mycket berättaren än driver med och avslöjar dem i deras allra mest pinsamma och utsatta situationer, har hennes röst en varm och allvarlig klangbotten medan hon gör det.

Här skildras en uppväxt, en vänkrets, en tid och en bygd – men i bakgrunden och kanske också i mitten av allt finns framförallt ett uppmärksam, kärleksfullt och fint tecknat porträtt av en skånsk mor, och hennes relation till sin dotter som både vuxen och barn.

"Lucky Lada och jag" är något så ovanligt som en rolig bok som inte bara får en att skratta, utan som faktiskt gör sin läsare riktigt, riktigt glad.

För att parafasera vår tids mest kända skåning: Man kanske kan ta Höörbon ur Höör – men den som en gång har läst den här romanen kommer aldrig att glömma hur det känns att växa upp som flicka på nittioalet i Höör.

Maria Mansbauch

Prosa

446 s. Natur & Kultur

Lucky Lada och jag